

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

101 Прж.бр. 26137/18

04.02.2019. године

Београд

Прекршајни апелациони суд, са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија: Малине Симић Поповић, председника већа и Миланке Димитријевић и Миланке Милић, чланова већа, са судијским помоћником Марином Џалић, решавајући по жалби окривљене Елиде Минић из Београда, која је изјављена против пресуде Прекршајног суда у Београду 3 Пр.бр. 31706/17 од 05.03.2018. године, а у прекршајном предмету и окривљених: Јасмине Васиљевић и Бојана Маловића из Београда, због прекршаја из члана 46 става 1 тачке 8 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бр. 120/04 ... 36/10), на основу члана 100 става 4, члана 102 става 2, члана 155, члана 269 става 3 и члана 275 Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС", бр. 65/13 и 13/16), на нејавној седници већа, одржаној дана 04.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба окривљене Минић Елиде из Београда и УКИДА пресуда Прекршајног суда у Београду 3 Пр.бр. 31706/17 од 05.03.2018. године, у делу који се односи на њу, због битних повреда одредаба прекршајног поступка и предмет се враћа том суду на поновни поступак и одлуку.

Образложење

Ожалбеном пресудом поменути окривљени су оглашени одговорним што као овлашћена и одговорна лица у Министарству унутрашњих послова РС за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја нису поступили по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја који је поднет од стране оштећеног Драгана Жебељана - председника Синдиката полиције „Слога“ дана 09.02.2017. године, јер у року од 15 дана од дана пријема захтева оштећеног нису обавестили о поседовању информације, ставили му на увид документ који садржи тражену информацију, односно издали му или упутили копију тог документа, чиме су као одговорана лица у органу јавне власти учинили прекршај из члана 46 става 1 тачке 8 Закона слободном приступу информацијама од јавног значаја, за који прекршај им је изречена опомена, а обавезани су и да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 1.500,00 динара.

Незадовољна поменутом пресудом само је окривљена Минић Елида благовремено изјавила жалбу у којој, између осталог, каже да сматра да прекршајни суд није потпуно утврдио чињенично стање и да је погрешно ценио доказе јер је тачно да је она радник Службе за безбедност и заштиту података и да је од стране министра именовано лице овлашћено за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама

од јавног значаја али да је у овом случају начелник службе за безбедност и заштиту података конкретно овластио Бојана Маловића да је одговоран и да поступа по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја поднетог од стране председника синдиката полиције Слога - Драгана Жебељана. Даље у жалби додаје да уколико има више овлашћених лица да је одговорно само оно лице које је добило предмет у рад, јер одговорност овлашћеног лица није објективна већ субјективна и зависи од његовог рада или нерада који се односи на конкретан предмет, те да сматра да она не сноси прекрајну одговорност за тражену информацију јер њу начелник није ни овластио да поступа по наведеном захтеву. Наглашава на крају жалбе и то да у образложењу пресуде чак није тачно наведено ни њено име, већ да се наводи име Емина, а њој није познато да је особа тог именима била присутна на саслушању, а да такође од стране судије нису тачно наведене њене изјаве и да нису узети у обзир њени предлози за извођење других доказа које је на саслушању изнела да могу службеним путем да се затраже, тачније извод из деловодне књиге где се види ко је преузео предмет и ставио своје иницијале, због чега доставља доказе уз жалбу - копије списка из којих се види да је у том предмету поступао и да је одговоран био Бојан Маловић и на крају је предложила да се жалба уважи.

Жалба окривљене је усвојена.

По поменутој жалби, овај Суд је размотројо све списе предмета и испитао ожалбену пресуду и по службеној дужности, на основу члана 272 ЗОП-а, па је одлучио као у изрени јер је иста донета уз битне повреде одредаба прекрајног поступка из члана 264 става 2 тачке 3 ЗОП-а.

Основано се истиче у жалби окривљене Минић Елиде да у делу образложења ожалбене пресуде није тачно наведено њено име, јер се наводи да је окривљена Емина оспоравала својство одговорног и овлашћеног лица за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја а затим и да је при оваквом стању ствари суд био мишљења да с обзиром на недостатак других веродостојних доказа у погледу тврдњи окривљене Емине, а на подлози приложених доказа у које суд је остварио увид да иста има својство одговорног и овлашћеног лица за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, што дате разлоге чини потпуно нејасним и у знатној мери противречним.

Чланом 89 става 2 ЗОП-а је прописано да је терет доказивања обележја прекраја и прекрајне одговорости на подносиоцу захтева за покретање прекрајног поступка, па имајући у виду цитирану одредбу ЗОП-а, нејасни су и дати разлози у образложењу ожалбене пресуде где се наводи да она, а где се претходно наводи да је окривљена Емина, суду није пружила веродостојне доказе и да није предложила извођење других доказа којима би потврдила наводе своје одбране у делу у коме је оспоравала својство овлашћеног и одговорног лица.

Осим изнетог, чланом 18 ЗОП-а је прописано да физичко лице одговара за прекрај који му се може приписати у кривицу зато што је било урачунљиво и учинило прекрај са умишљајем или из нехата, а било је свесно или је било дужно и могло бити свесно да је такав поступак забрањен, а на основу изведених доказа јасно произилази да је окривљена Васиљевић Јасмина одбрану пред првостепеним судом дала у својству начелника Одељења за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у МУП-у РС, а да је окривљени Маловић Бојан, између осталог, изјавио и то да је начелник њему дао конкретан предмет у рад те да је он поступао у оквирима поднетог захтева и да је одговор проследио Одељењу за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, као и да окривљена жаљиља није оспоравала чињеницу

да је она именована као лице повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у служби за безбедност и заштиту података, али да је тврдила да њој није прослеђен у рад конкретан предмет и да она о истом није била обавештена све док није добила позив суда, а поводом захтева за покретање прекршајног поступка који је, између осталог, поднет и против ње као лица запосленог у МУП-у РС, а за које је оштећени назначио да је она овлашћено и одговорно лице за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, па имајући у виду напред цитирану одредбу ЗОП-а и изведене доказе од стране првостепеног суда, нејасни су дати разлози да је окривљена, жаљиља учинила прекршај са евентуалним умишљајем јер је била свесна да услед њеног чињења или нечињења (непоступања по поднетом захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја у законском року од дана пријема а у својству одговорног и овлашћеног лица у МУП-у РС), може наступити забрањена последица (подношење захтева од стране оштећеног због повреде личног права тражиоца информације) и да је пристала на њено наступање.

Како су дати разлози у односу на окривљену, жаљиљу потпуно нејасни и у знатној мери противречни, на који начин су учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264 става 2 тачке 3 ЗОП-а, што се основано истиче у њеној жалби, то је овај Суд и одлучио да ожалбену пресуду укине у односу на њу и да предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Првостепеном суду се налаже да у поновном поступку, најпре, имајући у виду и одредбе члана 18 ЗОП-а, које се односе на одговорност физичког лица, поново оцени да ли се прекршај који је окривљеној, жаљиљи стављен на терет захтевом за покретање прекршајног поступка њој може приписати у кривицу, што је основ одговорности физичког лица, а на основу свих изведених доказа у поступку који је претходио доношењу ожалбене пресуде, ту имајући у виду да је начелник одељења за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у МУП-у РС, окривљена Васиљевић Јасмина, конкретан предмет дала у рад окривљеном Маловићу Ђорђу, који је по том предмету и поступао, а са којим окривљена, жаљиља није била ни упозната, и да новом одлуком, оцењујући потребу и за извођењем и других доказа, поново одлучи у овој прекршајној ствари, коју ће одлуку да донесе у свему у складу са законом, када ће да отклони све учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка на које повреде је указао овај Суд.

Са напред изнетог, а на основу члана 275 ЗОП-а, овај Суд је одлучио као у изреци.

У осталом делу ожалбена пресуда је остала непромењена као жалбом ненападнута.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Решено у Прекршајном апелационом суду, 101 Прж.бр. 26137/18, дана 04.02.2019. године.
М.П.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Малина Симић Поповић с.р.

